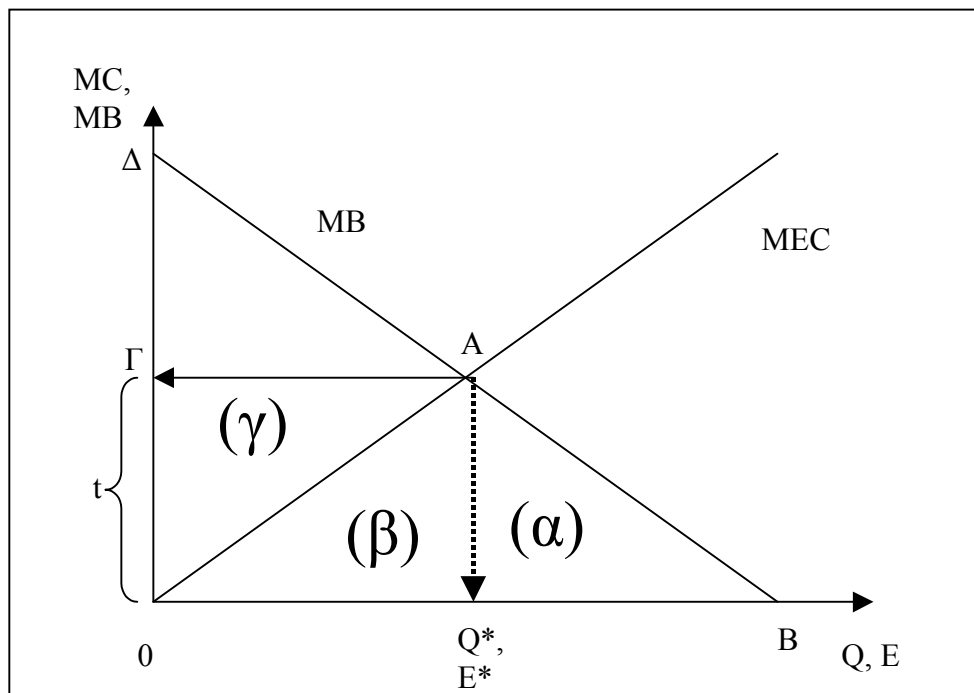

Η Αρχή 'Ο Ρυπαίνων Πληρώνει' [The Polluter Pays Principle (PPP)]

Η αρχή 'Ο Ρυπαίνων Πληρώνει' σημαίνει πολύ απλά ότι εκείνοι που ευθύνονται για την παραγωγή των ρύπων είναι εκείνοι που θα επωμιστούν το εξωτερικό κόστος που επιβάλλουν αυτοί οι ρύποι στην κοινωνία. Η αρχή αυτή παρέχει την απαραίτητη νομιμοποίηση στην κοινωνία για τη χρησιμοποίηση φορολογίας στους παραγόμενους ρύπους.

Σχεδιάγραμμα 1: Η αρχή 'Ο Ρυπαίνων Πληρώνει'

Η αρχή 'Ο Ρυπαίνων Πληρώνει' συναντάται σε δύο εκδοχές, στην απλή και στη διευρυμένη. Στην απλή εκδοχή της, απαιτεί από τις επιχειρήσεις που επιβαρύνουν το περιβάλλον να πληρώσουν μόνο με το κόστος ελέγχου της ρύπανσης, ώστε να εξασφαλιστεί η ποσότητα παραγόμενων ρύπων που αντιστοιχεί είτε στο άριστο επίπεδο είτε στα ανώτατα όρια ρύπων.

Αντίθετα, στη διευρυμένη εκδοχή της απαιτεί από τις επιχειρήσεις που επιβαρύνουν το περιβάλλον να πληρώσουν τόσο με το κόστος ελέγχου της ρύπανσης όσο και το

εξωτερικό κόστος που αντιστοιχεί είτε στο άριστο επίπεδο είτε στα ανώτατα όρια ρύπων.

Στο Σχεδιάγραμμα 1, λοιπόν μπορούμε να διακρίνουμε τις παρακάτω περιπτώσεις:

- **Απλή ερμηνεία του PPP:** Οι ρυπαίνουσες επιχειρήσεις πρέπει να πληρώσουν μόνο κόστος ελέγχου της ρύπανσης, δηλαδή την περιοχή (α)
- **Διευρυμένη ερμηνεία του PPP:** Οι ρυπαίνουσες επιχειρήσεις πρέπει να πληρώσουν τόσο με το κόστος ελέγχου της ρύπανσης όσο και το εξωτερικό κόστος, δηλαδή τις περιοχές (α) και (β).

Προκύπτει, λοιπόν ότι ο γραμμικός φόρος που αφαιρεί από τα κέρδη των επιχειρήσεων την περιοχή ΟΓΑΕ*, όχι μόνο ευθύνεται για την μακροχρόνια ανισοροπία της αγοράς αλλά στερείται επίσης και κοινωνικής νομιμοποίησης, εφόσον ακόμη και η πιο αυστηρή ερμηνεία της αρχής 'Ο Ρυπαίνων Πληρώνει' (διευρυμένη εκδοχή) δεν δικαιολογεί την αφαίρεση της περιοχής (γ).

Το ποια ερμηνεία θα δώσει κανείς στην αρχή του 'Ο Ρυπαίνων Πληρώνει' εξαρτάται εν πολλοίς από τον καθορισμό των ιδιοκτησιακών δικαιωμάτων και δικαιωμάτων χρήσης των περιβαλλοντικών αγαθών. Αν, για παράδειγμα, θεωρηθεί ότι το περιβάλλον ανήκει στην κοινωνία τότε ευνόητο είναι ότι η διευρυμένη εκδοχή της αρχής 'Ο Ρυπαίνων Πληρώνει' μπορεί κάλλιστα να εφαρμοστεί.

Αντίθετα αν οι επιχειρήσεις έχουν de facto δικαιώματα στη χρήση του περιβάλλοντος τότε το είναι δυνατή μόνο η απλή ερμηνεία της αρχής 'Ο Ρυπαίνων Πληρώνει' .